

Presuda Suda (veliko vijeće) od 16. srpnja 2020. – Europska komisija protiv Irske(Predmet C-550/18)⁽¹⁾

(Povreda obveze države članice – Članak 258. UFEU-a – Sprečavanje korištenja finansijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma – Direktiva (EU) 2015/849 – Neprenošenje i/ili nepriopćavanje mjera za prenošenje – Članak 260. stavak 3. UFEU-a – Zahtjev za nalaganje plaćanja paušalnog iznosa)

(2020/C 297/07)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: T. Scharf, L. Flynn i G. von Rintelen, agenti)

Tuženik: Irska (zastupnici: G. Hodge, M. Browne i A. Joyce, agenti, uz asistenciju G. Gilmore, BL, i P. McGarryja, SC)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Republika Estonija (zastupnik: N. Grünberg, agent), Francuska Republika (zastupnici: A.-L. Desjonquères, B. Fodda i J.-L. Carré, agenti)

Izreka

1. Time što do isteka roka određenog u obrazloženom mišljenju od 8. ožujka 2018. nije donijela sve zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s Direktivom (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja finansijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ i, prema tome, time što nije priopćila te mjere Europskoj komisiji, Irska je povrijedila obveze koje ima na temelju članka 67. Direktive 2015/849.
2. Irskoj se nalaže da Europskoj komisiji plati paušalni iznos od 2 000 000 eura.
3. Irskoj se nalaže snošenje troškova.
4. Republika Estonija i Francuska Republika snose vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 436, 3. 12. 2018.**Presuda Suda (drugo vijeće) od 16. srpnja 2020. – Nexans France SAS, Nexans SA protiv Europske komisije**(Predmet C-606/18 P)⁽¹⁾

(Žalba – Tržišno natjecanje – Zabranjeni sporazumi – Europsko tržište podzemnih i podmorskih električnih kablova – Podjela tržišta u okviru projekata – Uredba (EZ) br. 1/2003 – Članak 20. – Ovlast Europske komisije u provođenju pretraga u postupku iz područja zabranjenih sporazuma – Ovlast kopiranja podataka bez prethodno izvršene provjere i njihova naknadnog ispitivanja u Komisijinim prostorijama – Novčane kazne – Neograničena nadležnost)

(2020/C 297/08)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Nexans France SAS, Nexans SA (zastupnici: G. Forwood, odvjetnik, te M. Powell i A. Rogers, Solicitors)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: C. Giolito, P. Rossi, C. Sjödin i F. Castilla Contreras, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvima Nexans France SAS i Nexans SA nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 427, 26. 11. 2018.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 16. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Centrale Raad van Beroep – Nizozemska) – AFMB Ltd i dr. protiv Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

(Predmet C-610/18) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Radnici migranti – Socijalna sigurnost – Primjenjivo zakonodavstvo – Uredba (EEZ) br. 1408/71 – Članak 14. točka 2. podtočka (a) – Pojam „osoba koja je član putujućeg osoblja u poduzeću” – Uredba (EZ) br. 883/2004 – Članak 13. stavak 1. točka (b) – Pojam „poslodavac” – Vozači teretnih vozila koji inače obavljaju djelatnost kao zaposlene osobe u dvjema državama članicama ili državama Europskog udruženja za slobodnu trgovinu (EFTA) ili u više njih – Vozači teretnih vozila koji su s jednim poduzećem sklopili ugovor o radu, ali su pod stvarnim nadzorom drugog poduzeća s poslovnim nastanom u državi članici boravišta tih vozača – Određivanje poduzeća koje ima svojstvo „poslodavca”)

(2020/C 297/09)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Centrale Raad van Beroep

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: AFMB Ltd i dr.

Tuženik: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Izreka

Članak 14. točku 2. podtočku (a) Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe, samozaposlene osobe i članove njihovih obitelji koji se kreću unutar Zajednice, u njezinu verziji izmijenjenoj i ažuriranoj Uredbom Vijeća (EZ) br. 118/97 od 2. prosinca 1996., kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 631/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004., i članak 13. stavak 1. točku (b) podtočku (i.) Uredbe (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti, kako je izmijenjena Uredbom (EU) br. 465/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012., treba tumačiti na način da je poslodavac vozač teretnih vozila u međunarodnom cestovnom prijevozu, u smislu tih odredbi, poduzeće koje nad tim vozačem teretnih vozila ima stvaran nadzor, koje u praksi snosi odgovarajući trošak isplate plaće i raspolaže stvarnom ovlašću da mu otkaže ugovor o radu, a ne poduzeće s kojim je navedeni vozač teretnih vozila sklopio ugovor o radu i koje je u tom ugovoru formalno prikazano kao poslodavac tog vozača.

(¹) SL C 455, 17. 12. 2018.